

Bazy danych: MySQL w PHP

v 1.1

Plan

- [Wprowadzenie do baz danych](#)
- [Przygotowanie do pracy z MySQL](#)
- [Trochę teorii o MySQL](#)
- [MySQL i PHP](#)

- [Łączenie tabel](#)
- [Relacje między tabelami](#)
- [Zaawansowany SQL](#)

Łączenie tabel

Łączenie tabel

Wyniki z dwóch (lub więcej) tabel naraz możemy uzyskać dzięki użyciu wyrażenia kluczowego **JOIN ... ON ....**

Oto cztery możliwości łączenia tabel:

- **INNER,**
- **LEFT,**
- **RIGHT,**
- **FULL.**

```
SELECT column_name(s)
```

```
FROM table1
```

```
JOIN table2
```

```
ON table1.column_name=table2.column_name;
```

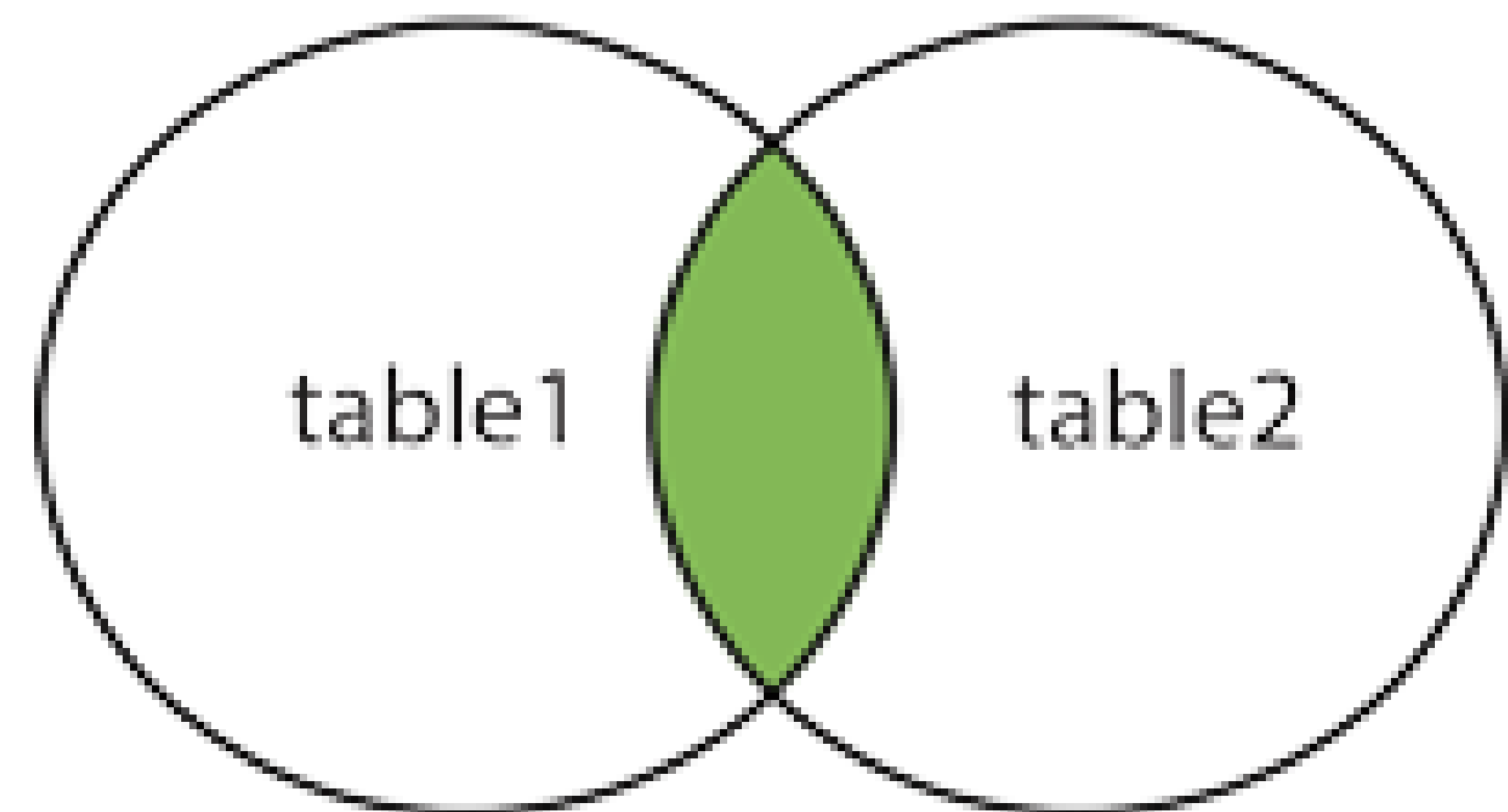
Łączenie tabel

```
CREATE TABLE customers(  
  customer_id int NOT NULL AUTO_INCREMENT,  
  name varchar(255) NOT NULL,  
  PRIMARY KEY(customer_id)  
);
```

```
CREATE TABLE addresses(  
  address_id int NOT NULL AUTO_INCREMENT,  
  customer_id int,  
  street varchar(255),  
  PRIMARY KEY(address_id)  
);
```

INNER JOIN

INNER JOIN (lub zwykłe JOIN) jest podstawowym typem łączenia tabel. Jako wynik daje on tylko wiersze, które spełniają podany warunek.

Join

Założmy że mamy tablice z następującymi danymi:

SELECT * FROM customers;

customer_id	name
1	Jacek
3	Paweł
4	Kuba

SELECT * FROM addresses;

address_id	customer_id	street
1	1	Adres Jacka
2	3	Adres Kuby
3	10	Zły adres

INNER JOIN

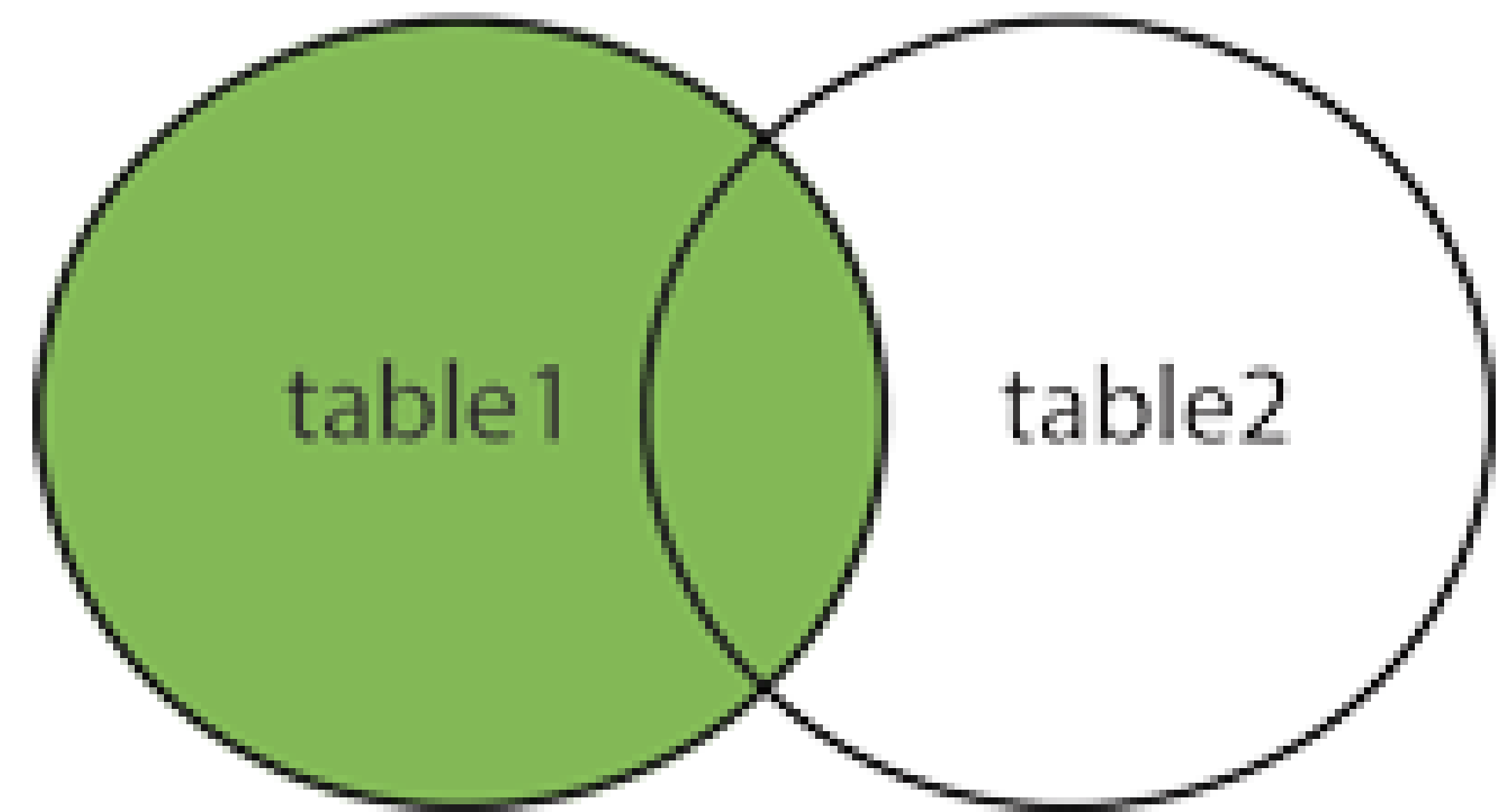
```
SELECT * FROM customers JOIN addresses ON  
customers.customer_id=addresses.customer_id;
```

customer_id	name	address_id	customer_id	street
1	Jacek	1	1	Adres Jacka
3	Paweł	2	3	Adres Kuby

LEFT JOIN

LEFT JOIN zwraca jako wynik wszystkie wiersze z lewej tabeli. Dane z prawej tabeli zostaną dołączone tylko w rzędach spełniających warunek.

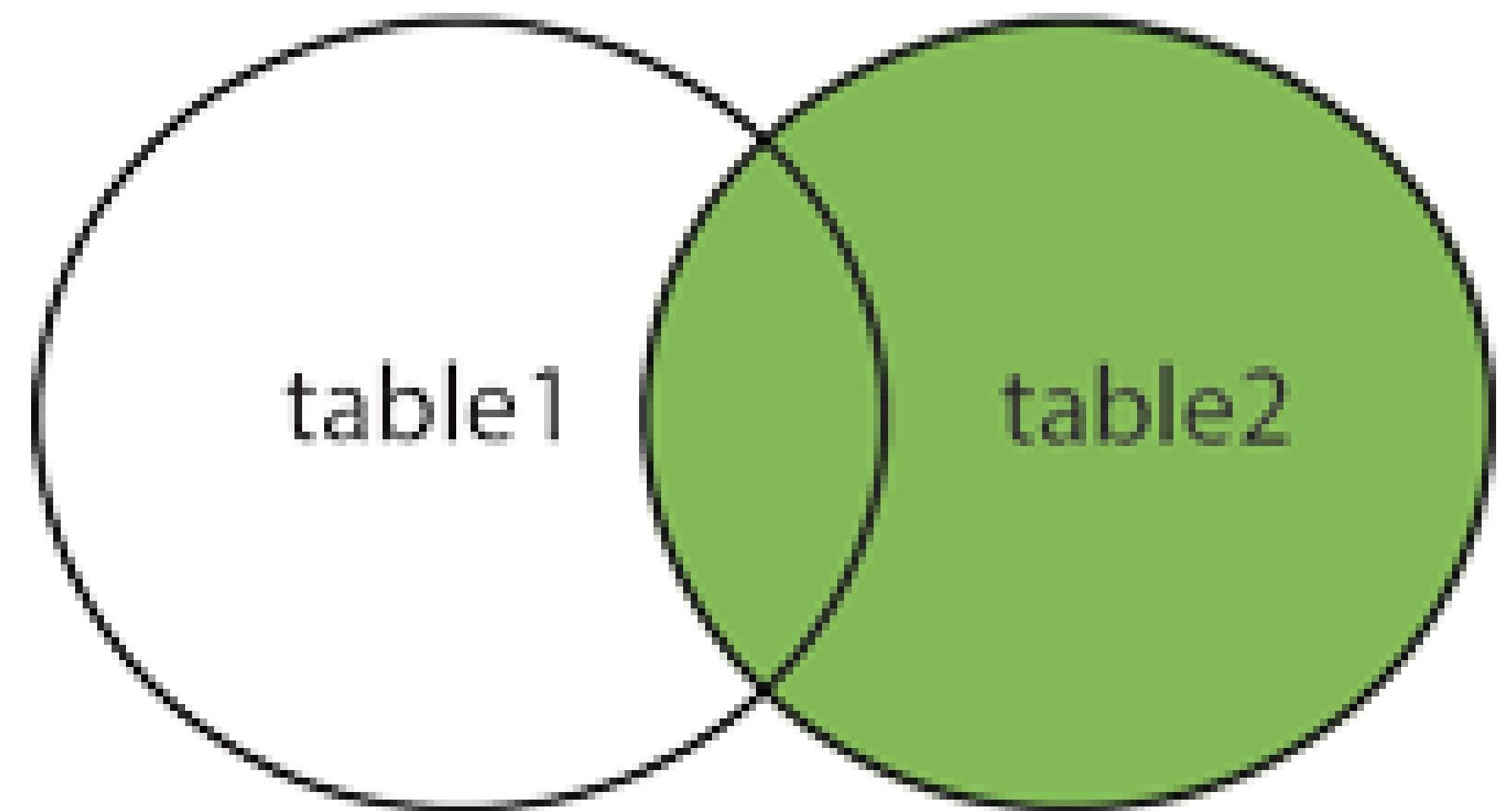
LEFT JOIN

```
SELECT * FROM customers LEFT JOIN addresses ON  
customers.customer_id=addresses.customer_id;
```

customer_id	name	address_id	customer_id	street
1	Jacek	1	1	Adres Jacka
3	Paweł	2	3	Adres Kuby
4	Kuba	NULL	NULL	NULL

RIGHT JOIN

RIGHT JOIN zwraca jako wynik wszystkie wiersze z prawej tabeli. Dane z prawej zostaną dołączone tylko w rzędach spełniających warunek.

RIGHT JOIN

SELECT * FROM customers **RIGHT JOIN** addresses **ON**
customers.customer_id=addresses.customer_id;

customer_id	name	address_id	customer_id	street
1	Jacek	1	1	Adres Jacka
3	Paweł	2	3	Adres Kuby
NULL	NULL	3	10	Adres błędny

Relacje między tabelami

Relacja jeden do jednego

Relacja, w której jeden element z danej tabeli może być połączony tylko z jednym elementem z innej tabeli.

Klient może mieć tylko jeden adres.
Adres musi mieć jednego klienta.

Relacja jeden do jednego

Relację jeden do jednego tworzymy przez uzależnienie klucza głównego wpisu od klucza głównego drugiego obiektu. Klucz główny nie może istnieć bez tej relacji. W naszym przypadku będzie to wpisywanie klucza głównego klienta jako klucza głównego adresu.

```
CREATE TABLE customers(  
  customer_id int NOT NULL AUTO_INCREMENT,  
  name varchar(255) NOT NULL,  
  PRIMARY KEY(customer_id)  
);
```

```
CREATE TABLE addresses(  
  customer_id int NOT NULL,  
  street varchar(255),  
  PRIMARY KEY(customer_id),  
  FOREIGN KEY(customer_id) REFERENCES customers(customer_id)  
  ON DELETE CASCADE  
);
```


ON DELETE CASCADE jest opcjonalnym parametrem. Nie musi go być.

FOREIGN KEY

- Atrybut FOREIGN KEY dopisany do jakiejś kolumny mówi po prostu, że ta kolumna wskazuje na klucz główny innej tabelki.
- Przyspiesza on pracę naszej bazy danych i powoduje zabezpieczenia przed wprowadzeniem niepoprawnych danych (np. nie pozwoli wpisać tam klucza który nie występuje w drugiej tabeli).

ON DELETE CASCADE

Podczas budowania relacji możemy dodać jeszcze opcję **ON DELETE CASCADE**. Opcja ta powoduje że usunięcie rzędu w tabelce automatycznie spowoduje usunięcie wszystkich rzędów w innych tabelkach które są z nim połączone jakąś relacją.

Np. Jeżeli usuwamy użytkownika to chcemy żeby wszystkie jego wiadomości w systemie zostały wyrzucone razem z nim.

Jeżeli nie dodamy tej opcji to SQL nie pozwoli nam usunąć rzędu dopóki są z nim powiązane jakiekolwiek wpisy w innych tabelkach.

Np. SQL nie pozwoli nam usunąć użytkownika dopóki w tabelce z wiadomościami znajdują się rzędy przypisane do niego.

Relacja jeden do jednego

```
INSERT INTO customers(name) VALUES ("Janusz"), ("Kuba"), ("Wojtek");
```

```
INSERT INTO addresses(customer_id, street) VALUES (1, "Ulica Janusza"), (2, "Ulica Kuby");
```

```
SELECT * FROM customers JOIN addresses ON  
customers.customer_id=addresses.customer_id  
WHERE customers.customer_id=2;
```

customer_id	name	customer_id	street
2	Kuba	2	Ulica Kuby

FOREIGN KEY – dodawanie elementu

```
SELECT * From customers;
```

customer_id	name
1	Jacek
3	Paweł

```
INSERT INTO addresses(customer_id, street) VALUES (5, "xxx");
```

ERROR 1452 (23000): Cannot add or update a child row: a foreign key constraint fails ('test'.addresses, CONSTRAINT 'addresses_ibfk_1' FOREIGN KEY ('customer_id') REFERENCES 'customers' ('customer_id'))

Jeżeli w drugiej tabeli nie ma klucza głównego do którego chcemy się odnieść przez klucz zewnętrzny to SQL zwróci nam błąd

FOREIGN KEY – usuwanie elementu

Select * FROM addresses;

customer_id	street
3	xxx

DELETE FROM customers WHERE customer_id = 3;

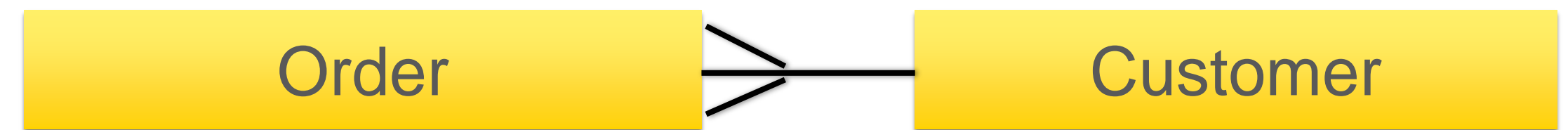
Czas na zadania

- Przeróbcie ćwiczenia z części E
Pierwsze dwa ćwiczenia zróbcie z wykładowcą.

Relacja jeden do wielu

Relacja, w której jeden element z danej tabeli, może być połączony z wieloma elementami z innej tabeli.

Klient może mieć wiele zamówień.
Zamówienie musi mieć tylko jednego klienta.

Relacja jeden do wielu

Relację jeden do wielu tworzymy przez dodanie dodatkowej kolumny, w której trzymamy klucz główny obiektu z drugiej tabeli.

```
CREATE TABLE orders(  
  order_id int NOT NULL AUTO_INCREMENT,  
  customer_id int NOT NULL,  
  order_details varchar(255),  
  PRIMARY KEY(order_id),  
  FOREIGN KEY(customer_id)  
  REFERENCES customers(customer_id)  
);
```

Relacja jeden do wielu

```
INSERT INTO orders(customer_id, order_details) VALUES (3, "Zamowienie1"), (3, "Zamowienie2"),  
                                                       (1, "Zamowienie3");
```

```
SELECT * FROM customers JOIN orders  
ON customers.customer_id=orders.customer_id  
WHERE customers.customer_id=3;
```

customer_id	name	order_id	customer_id	order_details
3	Wojtek	1	3	Zamówienie1
3	Wojtek	2	3	Zamówienie2

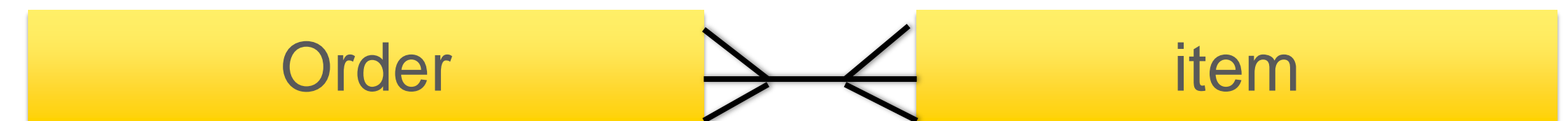
Czas na zadania

- Przeróbcie ćwiczenia z części F
Pierwsze dwa ćwiczenia zróbcie z wykładowcą.

Relacja wiele do wielu

Relacja, w której wiele elementów z danej tabeli może być połączonych z wieloma elementami z innej tabeli.

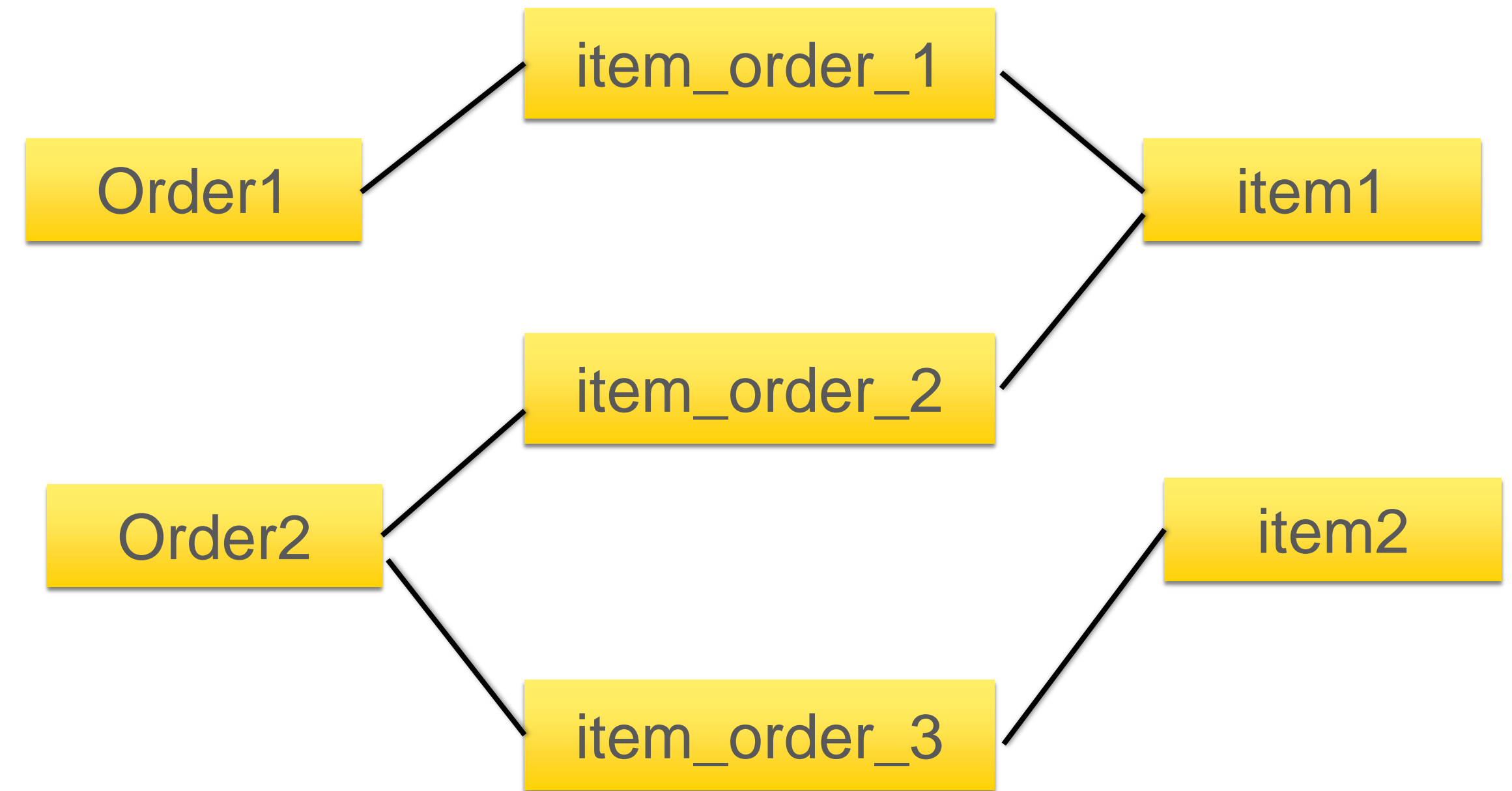
Na przykład zamówienie ma w sobie wiele przedmiotów, przedmiot może być w wielu zamówieniach.

Relacja wiele do wielu

W SQL nie da się zrobić czegoś takiego jak relacja wiele do wielu. Relację wiele do wielu stworzymy przez dodanie dodatkowej tabeli, która opisuje nam taką relację i która posiada dwie relacje jeden do wielu.

Tabela ta może trzymać więcej informacji niż tylko kucze główne swoich relacji.

Relacja wiele do wielu

```
CREATE TABLE items(  
    item_id int NOT NULL AUTO_INCREMENT,  
    description varchar(255),  
    PRIMARY KEY(item_id)  
);
```

```
INSERT INTO items(description) VALUES ("Item 1"), ("Item 2"), ("Items 3");
```

Relacja wiele do wielu

```
CREATE TABLE items_orders(  
  id int AUTO_INCREMENT,  
  item_id int NOT NULL,  
  order_id int NOT NULL,  
  PRIMARY KEY(id),  
  FOREIGN KEY(order_id) REFERENCES orders(order_id),  
  FOREIGN KEY(item_id) REFERENCES items(item_id)  
);
```

Relacja wiele do wielu

```
INSERT INTO items_orders(order_id, item_id) VALUES (1,1), (2,1), (2,2);
```

```
SELECT * FROM orders  
  JOIN items_orders ON orders.order_id=items_orders.order_id;  
  JOIN items ON items.item_id=items_orders.item_id;
```

order_id	customer_id	order_details	item_id	order_id	item_id	description
1	3	Zamówienie1	1	1	1	Item 1
2	3	Zamówienie2	1	2	1	Item 1
2	3	Zamówienie2	2	2	2	Item 2

Czas na zadania

- Przeróbcie ćwiczenia z części G
Pierwsze dwa ćwiczenia zróbcie z wykładowcą.

Zaawansowany SQL

SQL Injection

SQL Injection jest bardzo częstym atakiem na bazy danych. Polega on na przekazaniu danych z formularza, które mają w sobie zapytanie SQL.

Przeanalizujmy taki kod:

```
$userName = _POST["name"];  
$sql = "SELECT * FROM users WHERE name=".$userName;  
$result = $conn->query($sql);  
if ($result->num_rows > 0) {  
    ...  
}
```

SQL Injection

Co się stanie, jeżeli ktoś wpisał do naszego formularza taką wartość:

"xxx"; DROP TABLE users;

Nasze zapytanie SQL będzie wyglądać następująco:

**SELECT * FROM users WHERE name="xxx";
DROP TABLE users;**

Zabezpieczenie przed SQL Injection

Istnieją dwa sposoby zabezpieczania się przed tego typu atakami:

- Używanie funkcji czyszczących specjalne znaki z naszego inputu.
- Używanie **prepared statements**.

Czyszczenie specjalnych znaków

Czyszczenie znaków specjalnych dla SQL odbywa się przez wywołanie metody **real_escape_string()** na obiekcie połączenia.

Zmienna zwrócona przez tę metodę może być bezpiecznie użyta w zapytaniach SQL.

```
$userName = $conn->real_escape_string($userName);
```

Prepared statements

Prepared statements to funkcjonalność PHP, dzięki której możemy przygotować szablon zapytania SQL. Następnie taki szablon wypełniamy odpowiednimi danymi i uruchamiamy.

Zalety **prepared statements**:

- dużo szybsze niż normalne zapytania,
- bezpieczne na ataki SQL Injection.

Przygotowanie – prepared statements

Obiekt **prepared statements** tworzymy przez użycie metody **prepare()** na obiekcie połączenia. Metoda ta zwróci FALSE, gdy nie powiedzie się stworzenie takiego zapytania. W miejsca w które potem podepniemy dane wstawiamy znak zapytania.

Tutaj pojawią się dane które będziemy bindować do zapytania

```
$statement = $mysqli->prepare("INSERT INTO customers(name) VALUES (?");
```

```
if ($statement === FALSE) {  
    echo "Błąd: (" . $mysqli->errno . ") " . $mysqli->error;  
}
```

Używanie prepared statements

Do wcześniej przygotowanego obiektu **prepared statement** wpisujemy dane (jest to bindowanie danych). Następnie wywołujemy zapytanie.

Bindowanie danych do **prepared statements** polega na wywołaniu metody **bind_param()** na obiekcie zapytania.

```
bool mysqli_stmt::bind_param(string $types, mixed &$var1 [, mixed &$... ])
```

```
$stmt = $mysqli->prepare(  
    "INSERT INTO customers(name, age) VALUES (?,?)");
```

```
$stmt->bind_param('sd', $name, $age);
```

Bindowane parametry pojawiają się
w naszym zapytaniu

Bindowanie danych do prepared statements

Bindowanie danych do **prepared statements** polega na wywołaniu metody **bind_param()** na obiekcie zapytania.

```
bool mysqli_stmt::bind_param(string $types, mixed &$var1 [, mixed &$... ])
```

```
$stmt = $mysqli->prepare(  
    "INSERT INTO customers(name, age) VALUES (?,?)");
```

```
$stmt->bind_param('sd', $name, $age);
```


Bindowanie danych – typy

i	Wartość przekazana będzie zmienną liczbową całkowitą
d	Wartość przekazana będzie zmienną liczbową zmiennoprzecinkową
s	Wartość przekazana będzie napisem
b	Wartość przekazana będzie BLOB (będzie wysyłana w paczkach)

Wywołanie – prepared statements

Wywołanie wcześniej przygotowanego wyrażenia polega na użyciu metody **execute()** na obiekcie **prepared statement**.

Metoda ta zwraca TRUE lub FALSE.

```
if (!$statement->execute()) {  
    echo "Błąd: (" . $stmt->errno . ") " . $stmt->error;  
}
```

Funkcje wbudowane w SQL

Język SQL implementuje również wiele funkcji ułatwiających pracę na napisach, liczbach i datach.

Pełną listę tych funkcji (wraz z opisami) możecie znaleźć tutaj:

http://www.w3schools.com/sql/sql_functions.asp

Indeksy

Indeksy są specjalnymi tabelami przeszukań przyspieszającymi przeszukiwanie tabeli względem jednej z kolumn.

Powinniśmy ich używać, gdy wiele klauzur **WHERE** zależy właśnie od tej kolumny.

Zbyt duża ilość indeksów może spowolnić działanie bazy danych – dlatego trzeba na nie uważać i dodawać je po dogłębnej analizie bazy danych.

```
CREATE INDEX index_name  
ON table_name (column_name);
```

Wyzwalacze (triggers)

W SQL jest możliwość stworzenia wyzwalaczy (**triggerów**).

Są to funkcje, które zostaną automatycznie uruchomione, jeżeli zajdzie określona przez nas sytuacja (zazwyczaj DELETE, INSERT, DELETE).

Więcej o wyzwalaczach:

- http://www.tutorialspoint.com/plsql/plsql_triggers.htm
- <http://www.sqlteam.com/article/an-introduction-to-triggers-part-i>

Transakcje

SQL pozwala też na transakcje (**transactions**). Jest to grupa zapytań SQL wywoływana w całości na bazie danych. Jeżeli któreś z tych zapytań nie powiedzie się, baza wraca do stanu sprzed takiej transakcji.

Jest to zaawansowany mechanizm, który występuje np. w systemach bankowych.

Więcej o transakcjach znajdziecie tutaj:

- <http://www.tutorialspoint.com/sql/sql-transactions.htm>
- <http://www.sqlteam.com/article/introduction-to-transactions>